GEORGIUS SCRINIOLUS STIRUS

Gurk, 1. Drittel 16. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8290
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

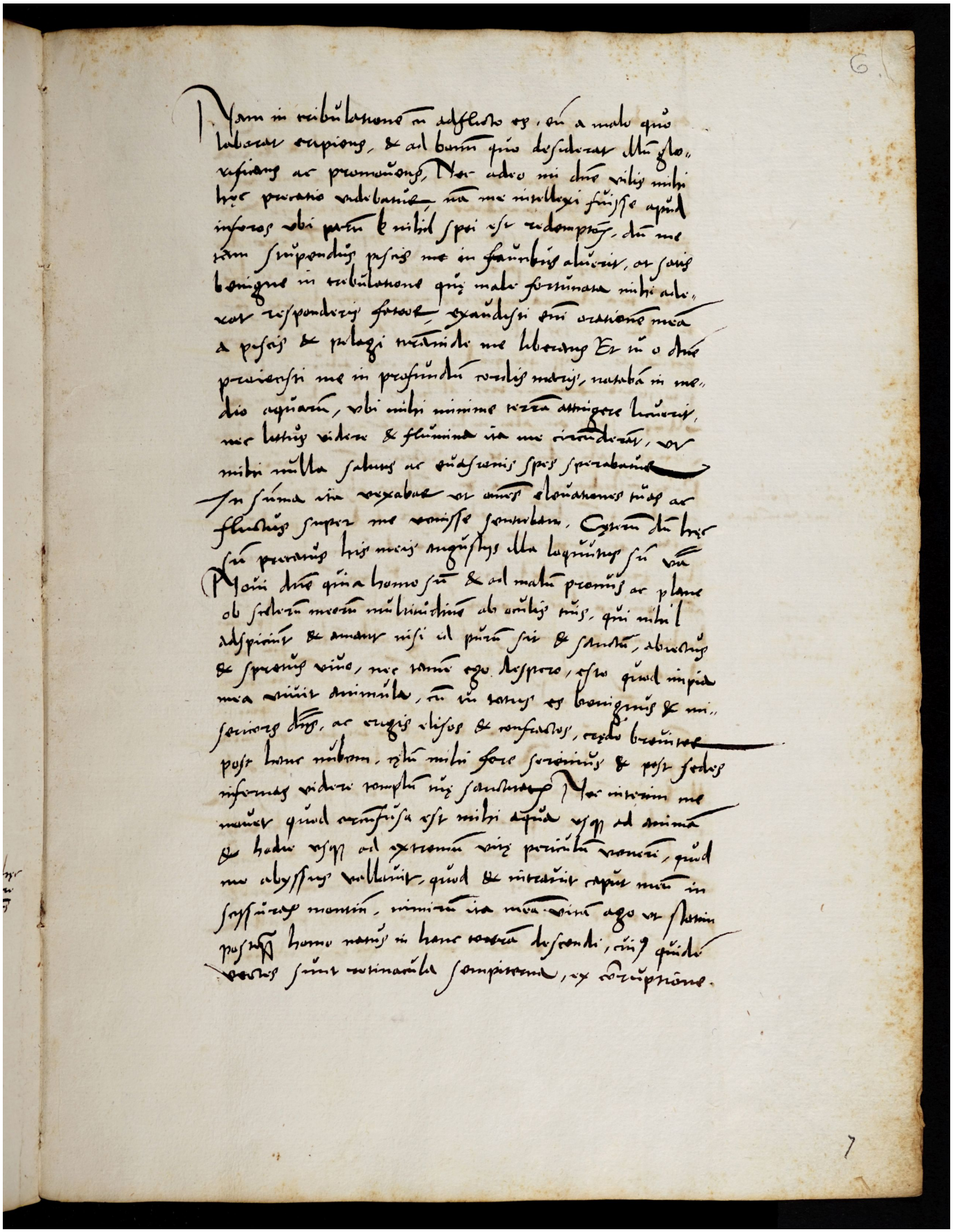

Nam in tribulatione in adflictio es, cui a malo quo
laborat eripiens, et ad bonum quo desiderat illuminans
refirens ac promouens. Nec adeo mi domine vilis mihi
hec precatio videbatur ita me intelligi fuisse apud
inferos, ubi pater et nihil spei est redemptis, dum me
iam supponendis pessimis me in fauribus abscondit, et sanis
benignus in tribulationem quis malo fortunam mihi ab
eo respondere forsitan exaudisti eni oratione mea
a pessimis et pelagi tenebris me liberans. Et tu o domine
proiecisti me in profundum cordis maris, natabam in me
dio aquarum, ubi mihi minime terra attingere videbatur,
nec lectus videre et flumina ita me circumdabant, ut
mihi nulla salutis ac euasionis spes sperabatur.
In summa ita vexabar ut omnes elationes tuas ac
fluctus super me transisse sentiebam. Cetum dum hic
sic precantis his meis angustiis illa liquentis sui vox
Nam domine quia homo sum et ad malum promptus ac plane
ob scelera mea multimodis ab oculis tuis, qui nihil
adspicis et amare nisi id purum sit et sanctum, abiectus
et spernus viuo, nec tamen ego despero, esto quod impie
ma vinum diminuta, tu tu tamen es benignus et mi
sericors deus, ac erigis elisos et confractos, cedo breuiter
post hanc mihi, sicut mihi hoc sciuimus et post sedes
inferna videre templum tuum sanctum. Nec interim me
mouet quod oppressa est mihi anima usque ad animam
et hedera usque ad extremum caput circumdata tenuit, quod
me abyssus vallauit, quod et circauit caput meum in
sessuras montis, nimirum ita mea vita ego et stimo
posset homo natus in hanc terram descendi, cum quidem
vestis sunt cotinuata sempiterna, ex corruptione.

7